

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 15 kwietnia 1924 r.
sygn. akt III RW 2554/22**

Jeżeli strona sprzedaży handlowej bezzasadnie odmawia przyjęcia towaru, sprzedawcy przysługuje uprawnienie sprzedaży rzeczy w miejscu, gdzie się ona w chwili skorzystania z uprawnienia znajduje.

Sąd Najwyższy jako sąd rewizyjny pod przewodnictwem sędziego Sądu Najwyższego dra Sieradzkiego,
a obecności sędziów Sądu Najwyższego Błonarowicza i dra Mierzeńskiego jako sędziów,
w sprawie firmy Uhag Universum Handelsgesellschaft w Wiedniu, powódki, zastąpionej przez adw. dra Horowitza,
przeciw firmie „Kompas” Polskie Biuro Międzynarodowego Handlu spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie, pozwanej, zastąpionej przez adw. dra Wolfa,
o zapłacenie 161.378 koron austriackich z.p.n.¹,
z powodu rewizji powodowej firmy od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie jako sądu odwoławczego z dnia 23 czerwca 1922 r., sygn. akt Bc III 188/22 którym na odwołanie pozwanej zmieniono wyrok Sądu Okręgowego jako handlowego w Krakowie z dnia 16 marca 1922 r., sygn. akt Cg II 336/21,
na posiedzeniu niejawnym orzekł:

nie uwzględnić się rewizji i powodowa firma zapłaci poznanej firmie koszty odpowiedzi rewizyjnej w kwocie 25.000 marek w ciągu czternastu dni pod rygorem egzekucji.

Uzasadnienie

Powodowa firma domaga się rewizji zmieniającego wyroku Sądu Apelacyjnego z przyczyn § 503 pkt 3 i 4 k.p.c. wymienionych, jednak niesłusznie². Przyczyna rewizyjna z § 503 pkt 3 k.p.c. nie została w ogóle wywiedziona w rewizji bowiem nie ma najmniejszej wzmianki, aby wyrok Sądu Apelacyjnego istotny punkcie zasadał się na sprzecznej z zarzutami przesłance faktycznej.

Co się zaś tyczy oceny sprawy pod względem prawnym przez Sąd Apelacyjny, to te uznaje Sąd Najwyższy za zupełnie trafną, a wywody rewizji nie zdołały w niczym

¹ Znaczenie nieustalone.

² Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (Procedura cywilna), Dz.U.P. 1895 poz. 113.

wzruszyć zasadność pobudek zaskarżonego wyroku. Sprzedaż towaru w myśl art. 343 kodeksu handlowego³ ma nastąpić w miejscu, którym towar się znajduje chwili popadnięcia przez kupującego w zwłokę w odebraniu tego towaru.

Miejszem tym może być albo miejsce wysyłki towaru względnie miejsce dopełnienie umowy dla sprzedawcy § 324 kodeksu handlowego albo miejsce przeznaczenia.

Ponieważ jeszcze przed wysłaniem towaru z Wiednia pozwana firma za pośrednictwem Henryka Ostermanna oświadczyła powódce, że towaru z powoduje spóźnionej dostawy nie przyjmie i umowę za rozwiązaną uznaje; przeto przyjąć można, że pozwana już z tą chwilą była zwłocę w odebraniu towaru i porodowa firma winna była jeśli była zdania, że pozwana bezpodstawnie odmawia przyjęcia towaru, zarządzić sprzedaż z § 343 kodeksu handlowego w miejscu gdzie się towar wówczas znajdował tj. Wiedniu. Nieuzasadnionej rewizji nie należało zatem uwzględnić.

Orzeczenie o kosztach odpowiedzi z rewizyjnej polega na przepisach § 41 i 50 k.p.c.

[Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (aust. k.p.c.): § 41, § 50, § 178, § 220, § 503, Unternehmensgesetzbuch (kodeksu handlowego) - austriacki kodeks handlowy z stycznia 1897 r.: § 324, § 343]

³ Gesetz vom 17. Dezember 1862, giltig für die Königreiche Böhmen, Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau, das lombardischvenetianische Königreich und das Königreich Dalmatien, die Erzherzogthümer Oesterreich unter und ob der Enns, die Herzogthümer Ober- und Nieder-Schlesien, Steiermark, Kärnthen, Krain, Salzburg und Bukowina, die Markgrafschaft Mähren, die gefürstete Grafschaft Tirol und das Land Vorarlberg, dann die gefürstete Grafschaft Görz und Gradiska mit der Markgrafschaft Istrien und die reichsunmittelbare Stadt Triest nebst ihrem Gebiete, zur Einführung eines Handelsgesetzbuches, Dz.U.P. 1863 poz. 1. Brak tekstu polskiego.